

متن پرسش

سلام علیکم. ببخشید چند سوال متفرقه داشتم. ۱- آیا این عالم ماده با این وسعت که دانشمندان عدد کهکشان هایش را بی نهایت شمرده اند می تواند بیهوده خلق شود و ما صرف نظر به آخرت از این عالم غافل شویم و توجهی به آن نداشته باشیم؟ به نظر شما آیا همین عالم نشان از اسرار آفرینش ندارد که خدای متعال ما را با همین عالم محشور می کند (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) ۲- اگر حورالعین مجردند و ما که با همین جسمانیت محشور شویم پس آن تلذذ جسمانی را چگونه توجیه می کنند؟ ۳- چرا باید چشم باطن بین ما از اول حیات دنیوی بسته باشد و به امید اینکه روزی مجرد از جسم شویم و آن مناظر حقیقی عالم را ببینیم عمری بحسرت بکشیم. مگر چه اشکالی داشت که از اول تولد با خدای خود و امام با صورت های حقیقی رابطه برقرار کنیم؟ ۴- بنده با مداحی شور در هیئت و حروله حس حضور در محضر امام حسین (ع) به من دست می دهد. آیا این احساس واقعی است یا وهم است؟ ۵- خواندم که برای ارتباط با حقیقت هستی ابتدا باید اوهام و خیالات خود را الهی کنیم. مثلا هنگام زیارت امام معصوم (ع) حضرت را آنطور که وصف شده اند تصور کنیم. ولی تا کجا این راه ادامه دارد تا اینکه بتوانیم صدای حضرت را بشنویم. حقیقتا از خیالات نورانی گرچه لذت بخش است اما خسته شده ام. ۶- اصلا درک صداها و بوها و صحنه های حقیقی عالم با همین اندام های جسمانی صورت می گیرد؟ ۷- آیا واقعا به ظهور امام زمان (عج) نزدیک شده ایم. بیانات بزرگان در این رابطه را چطور تفسیر می کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این عالم خلق شده تا بستری باشد برای تعالی انسان در دنیا و روبهرو شدن با تعالی کسب شده در ابدیت ۲- حورالعین وجودشان مثالی است و از این لحاظ دارای وجود شدیدتری هستند و با جسمانیتهای کامل تر که نقص جسمانیت ماده را ندارند در آن عالم حضور دارند ۳- انسان باید برای به دست آوردن کمالات، خودش زحمت بکشد ۴- نمی دانم چون چنین تجربه ای نداشتم. باید روح عبودیت را در ما بیفزاید ۵- زیارت جامعه ی کبیره معرفت درستی در مورد جایگاه امامان معصوم «علیهم السلام» به ما می دهد ۶- خیر ۷- نمی دانم. موفق باشید